

15. Oh truu ja kindel armastus,
Kus ole jäänud ja?
Oh tühakarvne toetus
Miks tunne läinud ja ta?
16. Mu armastusest asjaand
Ei ole üksi mun;
Sui pääle riimse kohtu ees
Pääl kaibab minu juu.
17. Ehk küll maailma petlik keel
Mul palju valu loob,
Mul kuldne rinn fääl ülesel
Weel ka hu, troosti toob.
18. Ehk kurbluk on küll minu meel
Ja valu südamel,
Ei noomusta mind üksi veel
See tähti kauguses.
19. Oh armast! Eestis ennast, iel,
Kes noored olete,
Ja käite kindlat elu-tee,
Mu pääle mõtelge!
20. Su armastuse ahelas
Mind noorelt köitjaks
Ja fonas lained, maredad
Mul lootust andjaks.

21. Veel fapa kirja finakest,
Mis saatjis fina mul,
Viis lugedes mu armastust
Ei sumtnud keelta full.
22. Sa väärjis armast, truuusest
Peab kinni püüma—
Ja mitte armu nooruses
Ei pea me põlgama.
23. Viiselle waga mantli all
Mingi wõltsi meelita—
Kuid närtsinid on naised armulil
Ja onn läinud kauma.
24. Oh mis ma olen full teind,
Et ja mind põlannud?
Ma igawest ful truusks jäänud,
Kuid mis see aitanud?
25. Kui poleks sinu käet mind
Ei ial pütnud,
Ei oleks ial minu rind
Vi murest koormatud.
26. Miks oled sa. Oh armastus
Vi tuimaks, külmaks läinud?
Kui palaw oli igatfus,
Kui kinneteist ei näinud!